

כל גגות פרק תשיעי עירובין

- 6 (לעיל י' וש"נ)
- 7 (בס"א: ארבעה)
- 8 (גדרים מה"א, ד' ז"ל לה"ה)

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה לא שנו וכו' דמשום דנפקין: (ב) תוס' ד"ה במחילות וכו' דלקילו ביה רבנן מקוליה רה"י: (ג) בא"ד ורש"י פ"י נמי לקמן. ג"כ דף כ"ב סוף ע"א: (ד) בא"ד והכי איתא התם א"ר יוחנן:

גליון הש"ס

- גמ' ופי' אליבא
- בפתיחתין. שנת דף יב
- ע"א ודף פג ע"א:

מוסף רש"י

לא שמייע לי הא שמעתא. דכ"ד יוסף תלמודו דרב יהודה שהו"ל תלמוד של רב ושמאל, ותלה רב יוסף ועסק תלמודו וכשהיה שומע ממרחא דרב ושמאל ואינו נזכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמודו של רב יהודה אזי ולא אמר לי שמועה זו, ואב"י תלמודו מוסכרו (נדה ל"ט. ע"פ נדרים (א)).

רשום לעצמו. קא סלקא דעתך כל אחד יטלטל בגגו משמע: והני דבי שמואל סנו. אית מתניתא צדיקה דמותי מינה תיובתא לדבי רב דקמיני אין להן לכל אחד אלא גגו דמשמע דלא יטלטלו אלא בגגו הא בגגו יטלטלו: לא שמייע לי הא שמעתא. דשמואל דנימא גוד אסיק במחילות כי הני שאין ניכרות: גג גדול סמוך לקטן. גדול עורף עליו לכאן ולכאן: הגדול מותר. לטלטל צו דיוורין שבו ואפילו לרב דהא מחילות של מטה שישנן צעודפו לכאן ולכאן מחילות הניכרות הן וגוד אסיקנהו ואית להו גפופי והך פירצה שכנגד הקטן פתחא הוי לגדול ואין קטן אוסר עליו דהוי כשתי תצורות ופתח צדיקה: אצל קטן אסור. לדדידה הוי מלוואו ולאו פתחא הוי ואסרי עליה צני גדול: שיש דיוורין על זה ועל זה. שעצורין כל שעה מזה לזה הלכך ליכא למימר גוד אסיק במחילה התחתונה שצדיקה מפני שדרסת היא: אצל אין צנן דיוורין. אמרינן זה גוד אסיק ומותר אף הקטן. אלמא אף במחילה שאינה ניכרת אית ליה לשמואל גוד אסיק דאי לאו דמחוצרין הן אין דריסה מזה לזה: שיש מחילה על זה ועל זה. כל סביבותיהן חוץ מכנגד חצונן דהשתא מישתרי גדול בגיפופי: אצל אין מחילה לא לכאן ולא לכאן שניהן אסורין. דקטן נמי אסר אגדול דהואיל ולא הווי גיפופי ממש אלא על ידי גוד אסיק לא הווי גיפופי לשויה פתחא לגביה דפתחא דמינכר צעינן וכה"ג לא עבדי אינשי: אי אמרי לכו דיוורין. אם הזכרתי לכם שום דירה דבצר כך אמרתי לכם. רב יוסף חלה ושכח תלמודו: לא שנו. דקטן אסור צין לדיוורין קטן צין לדיוורין גדול אלא שיש מחילה ראיה לדירה כלומר מחילה קבועה וקיימא דתרווייהו גלו דעתייהו דצנו אשתמושי כל חד צדיקה הלכך גדול מותר בשלו דפתחא הוא ולא אסר קטן עלייהו וקטן אסור לשניהם (6) משום דנפרץ צמלוואו לגדול ואסרי עליה צני גדול ולדידהו נמי לא מישתרי דכיון דעבד ליה מריה מחילה קבועה לא סליק נפשיה ואלא אחלי לגבייהו: סלוקי סליקי נפשייהו. צני קטן מגגו ואחליה לצני גדול: הוסיף צנן הגגין. ואפילו לרבנן דכיון דאינהו לא עבדי סלוקי נפשייהו ואחלינהו לגביה: צנן עלייה. והקיף כל גגו מחילות לעלייה: דקה. פתח קטן פתוח לצד הגגין: הוסיף צנן. דגלי דעתיה דקא מחזיק בהו והם לא הקפידו לעשות כן אחלינהו לגביה: פעמים שהדקה לאיסור. ואפילו לרבי מאיר דמשוי כל הגגות רשות אחת אסור בהן: דעבדה להדי סביביה. שפתח לצד גינתו ומחילה של כד הגגין הניח סמומה: לנטורי

רשות לעצמו בשלמא לשמואל ניהא אלא לרב קשיא אמרי בי רב משמיה דרב שלא יטלטל ב' אמות בגג זה וב' אמות בגג זה והא א"ר אלעזר כי הוינן בבבל הוה אמרינן בי רב משמיה דרב אמרו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות והני דבי שמואל תנו אין להן אלא גגן מאי אין להן אלא גגן לאו דשרוי לטלטולי בכוליה * ומי אלימא ממתני' דאוקימנא שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה ה"נ ב' אמות בגג זה וב' אמות בגג זה * אמר רב יוסף לא שמייע לי הא שמעתא א"ל אב"י את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן גג גדול הסמוך לקטן הגדול מותר והקטן אסור ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שיש דיוורין על זה ודיוורין על זה דהויא לה הא דקטן מחיצה נדרסת אבל אין דיוורין על זה ועל זה שניהן מותרין א"ל אנא הכי אמרי לכו ל"ש אלא שיש מחיצה על זה ומחיצה על זה דגדול מישתרי בגיפופי וקטן נפרץ במלוואו אבל אין מחיצה לא על זה ולא על זה שניהן אסורין והא דיוורין אמרת לן אי שיש מחיצה ראויה לדירה על זה ומחיצה ראויה לדירה על זה דגדול מישתרי בגיפופי וקטן נפרץ במלוואו אבל יש מחיצה ראויה לדירה על הקטן אפילו קטן שרי לבני גדול מאי טעמא ביון דלא עבוד מחיצה סלוקי סליקו נפשייהו מהבא כהא דאמר רב נחמן עשה סולם קבוע לגגו הותר בכל הגגין כולן אמר אב"י בנה עלייה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה * ארבע הותר בכל הגגין כולן אמר רבא פעמים שהדקה לאיסור היכי דמי דעבידא להדי תרביצא דביתיה דאמר לנטורי

קבועה לא סליק נפשיה ומינה ולא אחלי לגבייהו: סלוקי סליקי נפשייהו. צני קטן מגגו ואחליה לצני גדול: הוסיף צנן הגגין. ואפילו לרבנן דכיון דאינהו לא עבדי סלוקי נפשייהו ואחלינהו לגביה: צנן עלייה. והקיף כל גגו מחילות לעלייה: דקה. פתח קטן פתוח לצד הגגין: הוסיף צנן. דגלי דעתיה דקא מחזיק בהו והם לא הקפידו לעשות כן אחלינהו לגביה: פעמים שהדקה לאיסור. ואפילו לרבי מאיר דמשוי כל הגגות רשות אחת אסור בהן: דעבדה להדי סביביה. שפתח לצד גינתו ומחילה של כד הגגין הניח סמומה: לנטורי

ועשה הפניה דקה ד' הותר בב' הגגין. לפי מה שמפרש צביד מעצורין (לעיל דף ט: ושם סא). דדקה היא מחילה מפרש ר"י הכא דכשצננה עלייה ועשה מחילה כל סביב גגו ופתחה לצד הגגין ועשה לפני הפתח דקה ד' אז הוי תשמיש קבוע אצל צנן דקה ירא להשתמש שם תשמיש קבוע מפני צני גגין אחרים וקשה דצנן דקה נמי אמר לעיל דאם יש מחילה ראויה לדירה על הגדול ולא על הקטן דאפילו קטן נמי שרי לצני גדול ור"ה גרס הותרו כל הגגין פירוש אם עירבו שאר הגגין וזה לא עירב עמיהם אינו אוסר עליהם דכיון דעשה דקה סלק עמיהם וצריך לומר לפירושו דלצד הגגין הוא פרוץ צמלוואו או עלייה אינה אלא צחלי הגג שאם היה כל גג מוקף מחילה בלא דקה נמי לא היה אוסר ולשון פעמים שהדקה לאיסור לרבי יישב דהדקה אינה עושה לא צחלי ולא היתר: כרמלית

צפ' צנן מעצורין (לעיל דף ג:). והואיל וכן כל הגג אסור כי כל הגג נפרץ צמלוואו לכרמלית לאותה צליטה הצולטת לרה"י ורש"י דלא שלטי ביה רבים שהרי גבוה י' נעשה כרמלית דלא מנינו מקום פטור רוחב ד' דהא בית שאין תוכו י' וקריו משלימין ליו"ד הוי תוכו כרמלית ואין מטלטלין צו אלא צארבע אמות אע"ג דלא שלטי ביה רבים שהרי סתום הוא מכל צד והא דאמר צפ"ק שצט (דף ז:). דאין כרמלית למעלה מ' היינו שמכח קרקע הכרמלית אין נעשה האויר כרמלית למעלה מ' כדאמר התם דלקילו ביה רבנן (ט) קוליה ר"ה שהאויר למעלה מ' מקום פטור וגזונטרט דלא הויה כרמלית אלא רשות היחיד היינו משום דגוד אחיה דצקיעת דגיס לא הויה צקיעה כדפיר' לעיל או צפתוח * לרה"י דהוי כי חורי רשות היחיד וכן וזו היואל לרשות הרבים רחב ד' דהוי רשות היחיד היינו סמוך לחלון תוך י' דהוי כי חורי רשות היחיד ומנעול דחשיב ליה צהמואל תפילין (לקמן דף קא:). רה"י היינו משום דליכא צקיעת גדיים שהאיסקופה גבוה שלשה אי נמי שיש צמנועול עצמו גבוה י' דהוי רשות היחיד אפילו אירכא רה"י גמורה תחתיו כמו עגלות דהו רה"י ותחתיהן רה"י צהזרק (שנת דף ט:). ורש"י פירש נמי לקמן (א) אמתיניתין דגג גדול הסמוך לקטן גבי מה חצר דמינכרא מחילות שלא יחא גג צולט חוזה להן דאי לא מינכרא לא אמר גוד אסיק וגדול נמי אסור שאין לו שום מחילה וכל שאין לו מחילה אינו רשות היחיד וכן צשמעתין גבי גגין השוין לר"מ כו' דפריך קשיא דרב אדרב פי' צקונטרס דלית ליה גוד אסיק ה"י צגגין השוין לרבי מאיר נהי דלא אסור כל חד אחצריה דחלא רשותא משוי להו מיהו צני רה"י העוצרים לפניהם ולאחריהם ולצדי החיצונה אמאי לא אסרי עלייהו הא ליכא מחילה לגגין כו' מיהו צירושלמי משמע דלא חשיב כרמלית והכי איתא (י) אמר ר' יוחנן וזין וכתלים שהיו גבוהים י' ורחצין ד' מותרין כאן וכאן וצנצנן שלא יחליף משמע דחשיב להו מקום פטור מדשרי לבני רשות הרבים היחיד וכתלים דקאמר התם נראה דהיינו אצנים הצולטין מן הכותל דאילו כותל גבוה י' ורחב ד' הוי ודאי רה"י והא דנקט רחב ד' לרבותא דאפי"ה הוי מקום פטור וכל שכן אם אינם רחבים ד' ולא קשיא היא דבית שאין תוכו י' דהוי כרמלית אע"ג דלא מני רבים לאשתמושי דהכא כיון שהוא למעלה מ' יש לו ליחשב מקום פטור אע"ג דרחב ד' כיון דלא הוי לא רה"י ולא רה"י והא דפריך קשיא דרב אדרב לאו משום דרה"י אוסרת כדפי' צקונטרס דלעולם אין רה"י אוסרת למעלה מ' אלא משום דיעד שפיר דאיידי ביתר מביה סאתים כדמסיק ומ"מ פריך לשמואל משום דאין נראה לו לומר דהני מחילות למעלה לא עבידן ולא הוי מוקף לדירה והא דקאמרינן נמי לקמן אף גג דמינכרא מחילה דאי לא מינכרא גדול נמי אסור משום דקטן אוסר עליו אצל כי מינכרא אין הקטן אוסר עליו משום גוד אסיק אפילו לשויה פתחא דלא כרב יוסף דבסמוך דאמר אם אין מחילה לא על זה ולא על זה שניהם אסורין דלא אמר גוד אסיק לשויה פתחא משום דפתחא כי האי גוונא לא עבדי אינשי: **ובקמן נפרץ במלוואו.** כגון שהגג קטן נכנס לתוך הגדול כדאוקימנא פרק קמא (דף ט:). דמתניתין דחצר קטנה שנפרצה לגדולה צנכנסין כותלי קטנה לגדולה שלא יחא נראה מצחוק ושוה מצפנים:

קבועה לא סליק נפשיה ומינה ולא אחלי לגבייהו: סלוקי סליקי נפשייהו. צני קטן מגגו ואחליה לצני גדול: הוסיף צנן הגגין. ואפילו לרבנן דכיון דאינהו לא עבדי סלוקי נפשייהו ואחלינהו לגביה: צנן עלייה. והקיף כל גגו מחילות לעלייה: דקה. פתח קטן פתוח לצד הגגין: הוסיף צנן. דגלי דעתיה דקא מחזיק בהו והם לא הקפידו לעשות כן אחלינהו לגביה: פעמים שהדקה לאיסור. ואפילו לרבי מאיר דמשוי כל הגגות רשות אחת אסור בהן: דעבדה להדי סביביה. שפתח לצד גינתו ומחילה של כד הגגין הניח סמומה: לנטורי